

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3738/04
25.08.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ružom Urošević zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "S" A.D., protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprave carina ... broj ... od godine, u pravnoj stvari povraćaja carine i drugih uvoznih dažbina, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 25.8.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprave carina ... broj ... od ... godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice ... broj ... od godine, kojim je odbijen njegov zahtev za povraćaj carine i drugih uvoznih dažbina, za robu ocarinjenu po JCI-J1 broj .. od ... godine, CI ...

Tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešne primene materijalnog prava i navodi da je neprihvatljiv stav tuženog organa da ne ispunjava uslove za povraćaj carine posle stupanja na snagu novog Carinskog zakona. U konkretnom slučaju radi se o carinskom postupku koji je započet u oktobru 2003. godine na koji se primenjuje stari Carinski zakon, odnosno odredbe člana 147. stav 5. tog Zakona, prema kojima tužilac ispunjava uslove za povraćaj, što je dokazao potrebnom dokumentacijom podnetom uz blagovremen zahtev. Predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu navodi da u svemu ostaje pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe, u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96) ocenom navoda u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz spisa predmeta ove upravne stvari proizilazi da je odbijen zahtev tužioca za povraćaj carine i drugih uvoznih dažbina zbog toga što se nisu stekli uslovi za primenu odredbe člana 147. stav 5. Carinskog zakona, koji je važio do 31.12.2003. godine, odnosno što je roba na koju je plaćena carina izvezena posle donošenja novog Carinskog zakona, pa se ima primeniti novi zakon.

Međutim, prema oceni Vrhovnog suda Srbije, osnovano se tužbom ukazuje da je prilikom donošenja osporenog rešenja pogrešno primenjeno materijalno pravo, odnosno odredba člana 400. Carinskog zakona ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 73/2003). Navedenom odredbom propisano je da će carinski postupci, koji su započeti pre dana početka primene novog zakona biti okončani u skladu sa propisima koji su važili do dana početka primene tog Zakona, što znači u skladu sa Carinskim zakonom ("Službeni list SRJ" br. 45/92...7/2003), kojim je u članu 147. stav 5. propisano da se zahtev za vraćanje plaćene carine i drugih uvoznih dažbina, carinarnici koja je izvršila carinjenje uvezene robe, može podneti u roku od šest meseci od dana uvoza, ako je uvezena roba (sirovine i reprodukcioni materijal) upotrebljena u proizvodnji robe koja je izvezena u inostranstvo.

Kako, prema stavu Vrhovnog suda Srbije, plaćanje carine i drugih uvoznih dažbina i njihovo vraćanje pod određenim uslovima, predstavlja jedinstven postupak, odnosno vraćanje plaćene carine predstavlja sastavni deo jedinstvenog carinskog postupka započetog u vreme važenja Carinskog zakona ("Službeni list SRJ" br. 45/92.....7/2003), to se, prema odredbi člana 400. Carinskog zakona ("Službeni glasnik RS" broj 73/2003) ovaj postupak ima okončati prema propisima koji su važili do početka primene novog zakona.

Vrhovni sud Srbije ukazuje da je odredbom člana 152. stav 1. tačka 1. novog Carinskog zakona ("Službeni glasnik RS" broj 73/2003) takođe propisana mogućnost podnošenja zahteva za povraćaj uvozne carine ukoliko se dokaže da je uvezena roba izvezena, s tim što zahtev podnosi nosilac odobrenja za postupak aktivnog oplemenjivanja. Odobrenje, u smislu odredbe člana 141. navedenog Zakona, izdaje carinski organ na pisani zahtev lica koje vrši ili organizuje oplemenjivanje i određuje rok u kome se dobijeni proizvodi moraju izvesti.

Kako je tužilac robu uvezao u vreme važenja starog zakona, kojim nije bilo propisano davanje odobrenja i određivanje rokova u kojima se vrši ili organizuje aktivno oplemenjivanje, odnosno izvoz robe, primenom novog zakona u pogledu povraćaja carine i drugih uvoznih dažbina, naplaćenih u vreme važenja starog Carinskog

zakona, tužiocu je neosnovano uskraćeno pravo na povraćaj koje je propisano u oba zakona.

Nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i osporeno rešenje poništio, odlučujući kao u dispozitivu presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovnom postupku tuženi organ će na pouzdan način, ceneći sve raspoložive dokaze, utvrditi da li tužilac ispunjava uslove za vraćanje carine i drugih uvoznih dažbina u smislu odredbe člana 147. stav 5. Carinskog zakona ("Službeni list SRJ" broj 45/92...7/2003) i u skladu sa tim doneti novo, na zakonu zasnovano rešenje, imajući pri tom u vidu da su pravno shvatanje i primedbe suda izneti u ovoj presudi obavezni za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 25.8.2005. godine, U. br. 3738/04

Predsednik veća-sudija,

Ljubodrag Pljakić, s.r.

Zapisničar,

Ruža Urošević, s.r.

Za tačnost otpravka

dc